

Сливенскитѣ юнаци сж намирали прибѣжище въ планината „Българка“, горе въ Балкана надъ Сливенъ. Сливенски граждани сж ходили чакъ въ Гърция да помагатъ на елинитѣ да се освободятъ отъ турско иго, като сж вѣрвали, че следъ Гърция ще бжде освободена и България. Такива българи, борци за свобода, сж били: *Петъръ Моралията* и *Д-ръ Иванъ Селимински*, които участвували въ грѣцката завѣра презъ 1821—1823 година. По-късно около хайдушкия Сливенъ започнали да шетатъ по горитѣ Манушъ войвода, Стоилъ войвода, Таню войвода, Злати войвода, Георги Трънкинъ. . . Ето че пристига и прочутиятъ Панайотъ Хитовъ, а следъ него — Хаджи Димитъръ.

Всички тѣзи войводи сж водили хайдушки или въстанически дружини да защищаватъ беззащитнитѣ българи и българки, които пищѣли въ рѣцетѣ на поганцитѣ или на фанариотитѣ.

Сливенскитѣ граждани, като си спомнили благоденията на своитѣ войводи и тѣхнитѣ трудове да будятъ народа за свобода, рекли, че е дългъ да имъ се издигне единъ достоенъ паметникъ.

Ето защо отъ нѣколко години тѣ градятъ на широкия площадъ посрѣдъ града до старата църква св. Димитъръ и до читалището „Зора“ единъ скъпъ и голѣмъ паметникъ. Следъ като разсждали добре, сливенци намѣрили, че е най-добре начело на паметника да поставятъ статуята на Хаджи Димитра, като смѣлъ български войвода, роденъ въ Сливенъ, представителъ на онѣзи войводи, които трѣгнаха да се биятъ съ османцитѣ не за отмъщение или за защита на отдѣлни пострадали българи, но за освобождението на цѣлия български народъ.

Хаджи Димитъръ Николовъ отъ сливенския родъ Асеновци, се е родилъ въ Сливенъ на 10-и май 1840 г. Майка му Марина е родила 10 деца, отъ които седемъ синове и три дъщери. Занаята на баща му билъ да тъче и ши